Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26271
Copyright: Admont, Benediktinerstift

affectum. Constituetur ergo dies esse animal quod et caueat ipsi
piciat et curet. cui et malicia ipsa sufficiat. neque extin
secus accidentia sit. cumulanda peccato. si natura rei non
capit diei deputare mentis affectum. Ergo quod sibi ipsa sol
licita est. et quod ei malicia sua sufficit. quod inhibeam solli
citi esse de crastino. totum sub dicti celestis significantia
continetur. Iubeam ergo non ambigere de futuris. Satis enim un
te nisi malicia et dierum quibus uuuimus peccata suffi
ciunt. ut circa hec pmerenda purgande omissurte nisi me
ditacio laborque uersetur. ne etiam de futuroque diffidentia.
incepiabilis irreligiositas contrahat. cui cessante cura nsa
ipsa in officio suo que sunt. et nobis etne clamantis pfectus
di pcurante bonitate iam non solliciti preparet.

Nolite iudicare ne iudicemini. quo enim iudicio iudica
ueritis. iudicabitur de uobis. Omne iudicium officium penit
us submouet. nec ullum omino suscipi patitur. si com
pugnare ppositis sub sequentia existimant cum dicit.
Quo iudicio iudicauitis. iudicabitur de uobis. Si supi ant.
Nolite iudicare. ne iudicemini. nunquid bonum iudicium ar
bitrium suscipi non oportebit. Alioquin pfitet pcondicio
ne iudicium iudicandos. et uuuisis genere quo mensi
s. metiendum. Ergo nunquam bene iudicabitur. si omino
non erit iudicandum. Si iam dudum ut supi monstrat. mchil
in ubis di leue aut inane tractat. omisque hic utria sen
sum gentilium aurum sermo est. Iudicari enim dispon.